

JADNA ZEMLJO, BOLESNA SI...

3

Zašto svijet nije
sav svoj?

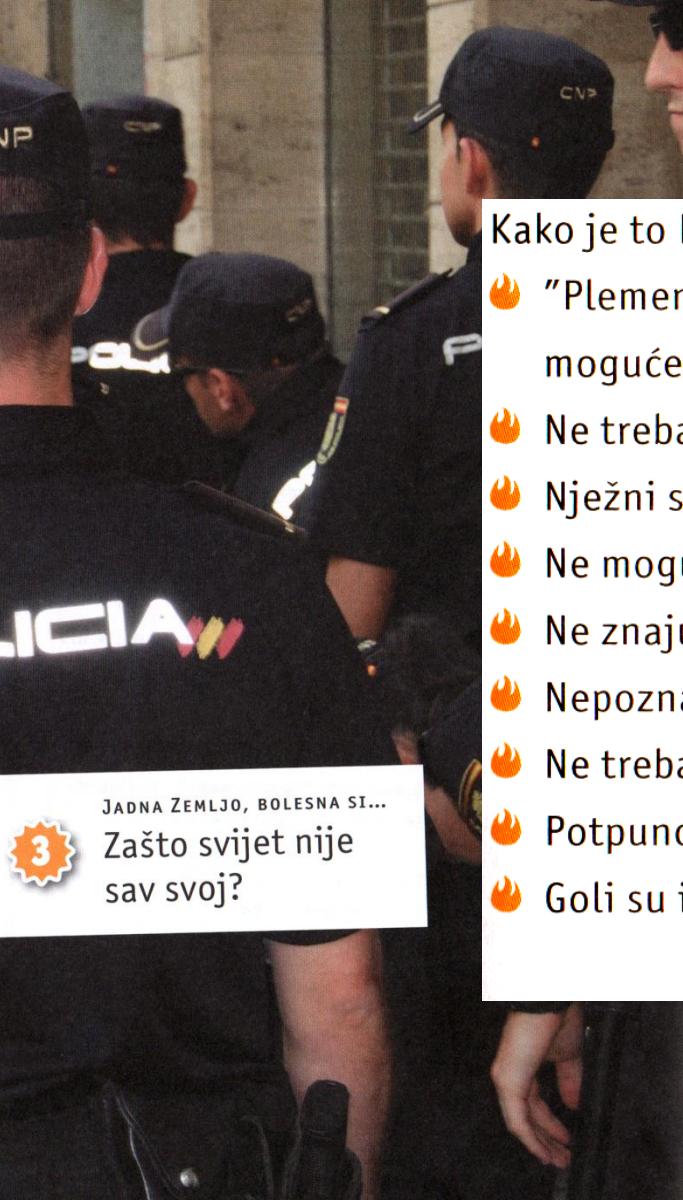

Svi bi željeli da svijet bude raj. No koliko god političari, filozofi i odgojitelji nastojali oko toga – ljudi jednostavno ne uspijevaju postupati ljudski, niti da nestane gladi i bolesti niti da dokinu smrt.

Raj južnih mora

Filozof Jean-Jacques Rousseau smatrao je da je čovjek po svojoj naravi dobro biće koje su civilizacija i kršćanstvo pokvarili. Negdje u divljinama Amerike ili možda na južnim morima moralо bi biti "plemenitih divljaka" koji žive kao u raju jer im nije prilijepljena grješnost.

Kako je to Rousseau zamislio:

- 🔥 "Plemeniti divljaci" žive u najljepšemu mogućem skladu s prirodom
- 🔥 Ne treba im novac
- 🔥 Nježni su i bez krivnje
- 🔥 Ne mogu ništa drugo doli voljeti se
- 🔥 Ne znaju što je grijeh i nasilje
- 🔥 Nepoznata im je laž
- 🔥 Ne treba im vladar ili sudac
- 🔥 Potpuno su zdravi
- 🔥 Goli su i seksualno slobodni

Preko 100 godina poslije Rousseua isti san o južnim morima imao je i Paul Gauguin: "Konačno slobodan, bez briga i novca, ondje ću ljubiti, pjevati i umrijeti", napisao je Gauguin 1890. u pismu svojoj ženi Mette. Slikar se stvarno otpudio na južna mora i od tamo je svojemu prijatelju u Pariz oduševljeno pisao: U "džungli u unutrašnjosti otoka" stvarno sam otkrio nevine "plemenite divljake". Tamo se ne zna za novac i brige, a život provode u pjesmi, plesu i slobodnoj ljubavi.

Stvarnost je izgledala potpuno drukčije. Gauguin je bio duboko razočaran. Nisu mu rasle banane iznad usta. Nije mogao loviti i ribariti tako da je živio od skupih uvezenih konzervi. A "plemeniti divljaci" bolovali su od brojnih bolesti, vodili su tešku borbu za preživljavanje i imali strogi moral. Lijepe gole djevojke, koje je sifilisom zaraženi Gauguin htio slikati, nisu mu bile dostupne. Gauguin se morao zadovoljiti s prostitutkom Titi. Razumije se – za novac.

Zaključak:

- Ni Jean Jacques Rousseau,
- ni Paul Gauguin,
- ni itko drugi...

... nisu nikada pronašli "prirodno dobra čovjeka". Sam Rousseau nije bio nikakva iznimka. Filozof koji je sebe držao velikim odgojiteljem čovječanstva nikada nije odgojio ni jedno dijete. Imao je petero djece, ali ih je sve nakon rođenja predao u sirotište.

3.2.

“Ne činim dobro koje hoću, nego zlo koje neću”

Sada je zaista lakše prijeći preko Rousseaua i Gauguina, mada su na svoj način bili veliki ljudi. Bolje da se udarimo u vlastita prsa i potražimo pogreške u vlastitom životu. Svakomu od nas “fali daska”. Neki to shvate prije, neki kasnije. Često sami sebe optužujemo:

**“Ah! Htio sam to tako dobro napraviti.
Ali sve sam učinio baš suprotno.
Kako sam glup!”**

Zamisli: čak je i sv. Pavao imao to iskustvo.
Pažljivo pročitaj tekst – to je prava stvar!

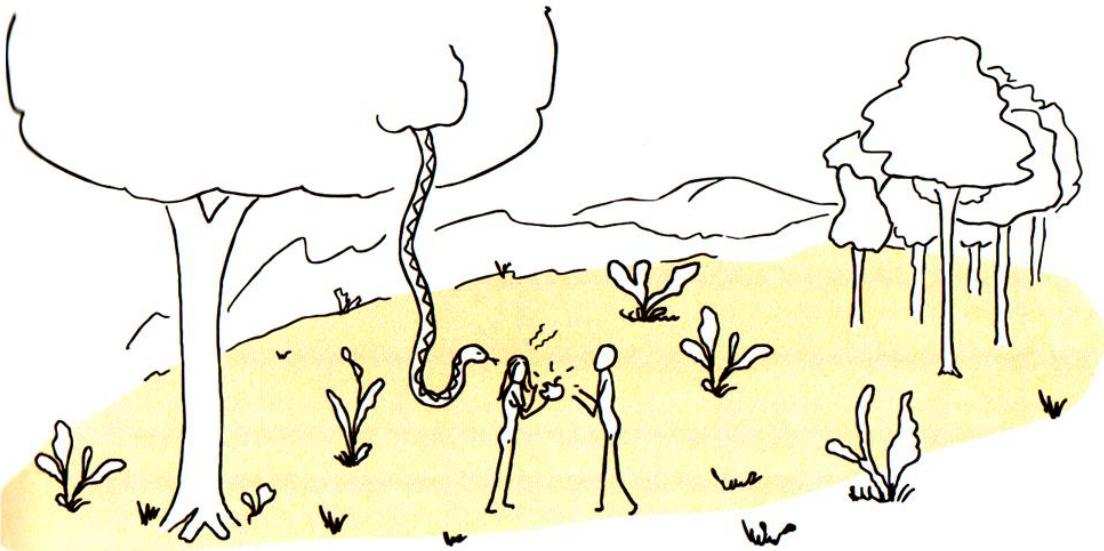

3.3.

Zar to nikada ne će prestati?

Kada se radi o takvu iskustvu, vjera govori o "nasljednomu grijehu", koji bi bolje bilo zvati "istočni grijeh" – i o njegovim posljedicama:

- 🔥 Svi hoćemo dobro.
- 🔥 Ali na neki način nam je šaka za vratom.
- 🔥 To jest, kao da nam netko diktira da učinimo baš suprotno.
- 🔥 Uvijek nanovo. Uvijek, uvijek nanovo.
- 🔥 Tu ne pomažu ni odgoj, ni nagovaranje na dobro, nikakva psihologija.

Red u svjetu je poremećen.
Ne živimo više ni u kakvu raju.

Biblija govori o raju – o izgubljenom raju i o raju u koji nas Bog ponovno želi uvesti: o nebu. Biblijka priča o grijehu Adama i Eve osvjetljava istočni grijeh (i s njim rastanak s rajem).

→ 68

Istočni grijeh. Kakva je naša veza s Adamovim i Evinim padom u grijeh?

Grijeh je u pravomu smislu krivnja koja povlači osobnu odgovornost. Izraz "istočni grijeh" ne označava osobnu krivnju nego kognitivno stanje ljudi unutar kojega se svaki pojedini čovjek nalazi i prije nego što sam slobodno sagriješi. Kod pada u grijeh, kaže papa Benedikt XVI., mora se shvatiti...

... da svi mi u sebi nosimo poneku

trunku onoga razmišljanja koje nam je oslikano
u Knjizi Postanka... Čovjek nema povjerenja u Boga.

Zaveden riječima zmije, nosi sumnju da mu je... Bog konkurent, koji nam želi ograničiti slobodu, te da ćemo biti potpuno ostvareni ljudi kada Boga odbacimo od sebe...

Čovjek ne želi svoje postojanje i puninu svojega života primiti od Boga... I kada tako čini, ne vjeruje istini nego laži te mu život propada u ništavilo, u smrt.

BENEDIKT XVI.

3.4.

Inženjer tumači istočni grijeh

Bečki kardinal Schönborn u jednoj katehezi ispričao je

kako mu je jedan inženjer dobro protumačio o čemu se radi kod istočnoga grijeha. Kardinal reče:

“Jedan inženjer (dobar inženjer) jednom mi je dao najljepšu, ili recimo najprikladniju, jednostavnu definiciju istočnoga grijeha koju sam dosada čuo. Iz svojega tehničkog iskustva znao je da je za svaki uređaj potrebna uputa za upotrebu. Tko ne slijedi uputu za upotrebu, ne smije okrivljivati konstruktora ako stroj ne funkcioniра. Taj inženjer reče da je istočni grijeh

naših praroditelja odbacivanje upute o upotrebi. Bog nam je dao ljudsku narav, mi smo stvorenja i ono što se nalazi upisano u našoj stvorenoj naravi na neki je način ispravna uputa za upotrebu koju nam je Bog dao. Ako je drugčije upotrebljavamo, ne smijemo Boga okrivljavati što ne funkcioniра. Istočnije grijeh odbacivanje stvorenosti, želja da budemo kao Bog, ali bez Boga, to je ne htjeti ništa od Boga primiti, nego htjeti sam sebe stvarati. "Bit ćete kao Bog."

3.5.

Ključ za raj

Kuda se, molim, ide u raj?

Ne po Rousseauu, kako je filozofirao,
ni po Gauguinu, kako je naslikao.

Nego, po Isusu Kristu koji nam je ponovno otvorio zatvorena vrata raja tako što je ponovno uspostavio poveznicu s Bogom.

A to je počelo tako da je on živio kao da loma nikada nije bilo...